

SFS 2002:1056

Utkom från trycket
den 20 december 2002

Förordning om ändring i förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.;

utfärdad den 12 december 2002.

Regeringen föreskriver¹ i fråga om förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.²

dels att 4, 5, 22–25 a och 27–31 §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 27 och 31 §§ skall utgå,

dels att 7–10, 17, 20, 26, 39, 40, 42 och 43 §§ skall ha följande lydelse.

7 § Efter prövning i varje enskilt fall får ersättning lämnas för *extraordinära kostnader* enligt 26 och 38 §§.

8 §³ Ersättning enligt denna förordning beslutas och betalas ut av Integrationsverket.

9 §⁴ Den årliga grundersättningen motsvarar tre schablonbelopp enligt 10 § för en person som fyllt 16 år men inte 65 år.

Grundersättningen skall betalas före utgången av januari månad under det kalenderår för vilket överenskommelsen gäller. Om överenskommelsen ingås först under det år för vilket den skall gälla skall ersättningen betalas inom en månad från dagen för överenskommelsen.

10 §⁵ Ett schablonbelopp skall vara

- 98 900 kronor för personer under 16 år,
- 161 100 kronor för personer som fyllt 16 år men inte 65 år, och
- 59 400 kronor för personer som fyllt 65 år.

Schablonbeloppets storlek skall beräknas utifrån utlänningens ålder vid utgången av månaden innan schablonbeloppet betalas ut.

17 §⁶ Ersättning lämnas för sådan ekonomisk hjälp enligt 4 kap. 1 § första stycket socialtjänstlagen (2001:453) och introduktionsersättning enligt lagen

¹ Jfr prop. 2002/03:1, utg.omr. 8, bet. 2002/03:SfU2, rskr. 2002/03:46.

² Förordningen omtryckt 1994:734.

Senaste lydelse av

5 § 2001:977 28 a § 2001:977

22 § 2001:952 29 § 2001:952

23 § 1996:1376 31 § 2000:401.

³ Senaste lydelse 2000:401.

⁴ Senaste lydelse 1996:1376.

⁵ Senaste lydelse 2001:866.

⁶ Senaste lydelse 2001:952. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

(1992:1068) om introduktionsersättning för flyktingar och vissa andra utlänningar som kommunen betalat efter det att 20 månader gått från det första mottagandet i en kommun

1. om utlänningen hade fyllt 60 år när uppehållstillstånd beviljades första gången, eller

2. om utlänningen inte kan försörja sig till följd av en sjukdom eller ett funktionshinder som utlänningen hade vid ankomsten till Sverige eller som annars har ett direkt samband med utlänningens situation som flykting. Ersättning lämnas dock inte för flyktingar som fyllt 65 år.

För flyktingar som tas emot i en kommun under sista kvartalet 1993 och under åren 1994 och 1995 lämnas ersättning enligt första stycket om utlänningen hade fyllt 55 år när uppehållstillstånd första gången beviljades.

20 §⁷ Ersättning för kostnader enligt 17–19 §§ betalas efter ansökan i efterskott för varje kalenderår. Den första ansökan om ersättning skall för respektive ersättningsslag ha kommit in till Integrationsverket inom tre år från den dag då utlänningen första gången togs emot i en kommun. Om det finns särskilda skäl får en ansökan prövas även om den har kommit in senare.

26 §⁸ Utöver ersättning som föreskrivs i 9–21 §§ får Integrationsverket inom ramen för anvisade medel lämna ersättning till kommuner för betydande extraordinära kostnader för flyktingmottagande. Sådan ersättning betalas efter ansökan.

39 §⁹ En ansökan om ersättning enligt denna förordning skall ha kommit in till Integrationsverket senast inom ett år från utgången av den period ansökan avser om inte annat anges i andra bestämmelser i förordningen.

Kommuner och landsting är skyldiga att lämna Integrationsverket de uppgifter som krävs för att verket skall kunna bedöma deras rätt till ersättning enligt denna förordning.

40 §¹⁰ Migrationsverket skall på begäran lämna uppgifter till Integrationsverket om uppgifterna behövs i ärenden om ersättning till kommuner och landsting enligt denna förordning.

42 §¹¹ Integrationsverket får meddela föreskrifter om verkställighet av denna förordning. Innan sådana föreskrifter beslutas skall samråd ske med Svenska kommunförbundet, och vad gäller 34–38 §§, med Landstingsförbundet.

43 §¹² I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. Beslut om ersättning enligt 9–13 och 34–37 §§ får överklagas hos regeringen. Beslut enligt 26 och 38 §§ får inte överklagas.

⁷ Senaste lydelse 1998:229.

⁸ Senaste lydelse 1998:229.

⁹ Senaste lydelse 2000:401. Ändringen innebär bl.a. att första stycket upphävs.

¹⁰ Senaste lydelse 2000:401.

¹¹ Senaste lydelse 2000:401.

¹² Senaste lydelse 1998:1162.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.
 2. I fråga om kostnader som en kommun haft före den 1 januari 2003 gäller 17 § i sin äldre lydelse.

På regeringens vägnar

MONA SAHLIN

Cathrine Lilja Hansson
(Näringsdepartementet)

